

דְּנָשִׁיב בְּהַ תְּפַאֲרַת יִשְׂרָאֵל אִיהִי בְּכַנְפֵי רִיאָה,  
וְדָא אִיהוּ וְתוֹרָה אֹר, דְּנָהִיר בְּהַ דָּא שְׂכִינְתָּא  
עֲלָאָה נְשֻׁמַּת חַיִּים, דְּנַחְתָּא מִן מוֹחָא לְאַנְהָרָא  
לוֹן בְּלַבָּא.

מאי נ"ר נפשא רוחא, דנפשא איהי פתילה  
(נ"א על שם דאיהי שותפא דגופא), רוחא דא  
זיתא, נשמתא נר יהו"ה נשמת אדם (משלי ב  
כז). אדם דאיהו אור נר, נהיר ביה אוריותא דבכתב, ונשמתא  
דאיהי נר נהיר בה מצוה, ובזמנא דלא נהירין בה אור ונר אתמר  
בנשמתא אל תראוני שאני שחרחרת (שיר א ו), ואתמר  
באדם (ישעיה נג) אלביש שמים קדרות), ומאי נ"ר נפשא  
רוחא, נ' נפשא ר' רוחא, לְקַבֵּל תְּלַת קְטָרִין  
אֵלִין, אֵינּוּן תְּלַת גְּוֹנִין, אֶשָּׁא אוֹכְמָא חוּרָא  
וְתַכְלָתָא, מָאן דְּנָטִיר נֵר יְהוּ"ה נְשֻׁמַּת אָדָם  
בְּאוֹרֵייתָא, בְּפַקוּדֵין דְּעֵשָׂה וְלֹא תַעֲשֶׂה, לֹא  
שְׁלִיט עָלֶיהָ נִירָא דְגִיּהָנָם, וְדָא אִיהוּ כְּבִד  
וּמְרָה וּטְחוּל, כְּבִד אֶשָּׁא סוּמְקָא, מְרָה אֶשָּׁא  
יְרוּקָא, טְחוּל אֶשָּׁא אוֹכְמָא, יוֹתֵרַת הַכְּבִד  
כְּלָלָא דְכָלְהוּ, תַּכְלַת חֲשׂוּדָא.

וְתַכְלַת דְּצִיצִית מְצוּהָ, וְתַכְלַת לֵית בְּסִטְרָא  
אַחְרָא, בְּגִין דְּאִיהוּ דוּמָה לְכַרְסִיאָא  
יְקִירָא, גְּוֹנִין דְּשִׁרְגָא אֵינּוּן לְבוּשֵׁין לְנֵר יְהוּ"ה  
נְשֻׁמַּת אָדָם, גְּוֹן אוֹכְם דְּאִיהוּ טְחוּל, כַּד  
מְתַלְבַּשְׁת תַּמָּן נַפְשָׁא בְּחוּבִין, אִיהִי אִמְרַת (שיר  
א ו) אַל תְּרַאוּנִי שְׂאֵנִי שְׁחַרְחַרְתָּ, שְׁחַרְחַרְתָּ  
בְּקִדְרוּתָא דְּבָנִי, בְּדוּחְקָא דְּלֵהוֹן בְּעֵנִיוֹתָא  
דְּלֵהוֹן, קִדְרוּתָא וְלִיצְנוּתָא וְעֵנִיוֹתָא מְטְחוּל  
נַפְקָא, כַּד נְשֻׁמַּתָּ אֲסִירָא בְּהַ בְּגֻלְיוֹתָא, וְדָא  
אִיהוּ (משלי ל כג) וְשִׁפְחָה כִּי תִירַשׁ גְּבִירְתָּהּ,  
וּבִהּ הוּא זְמָנָא טְחוּל שׁוּחַק, וְלִזְמָנָא דִּיִּיתִי  
מִלְכָּא מְשִׁיחָא לְנִטְלָא נוֹקְמָא מְטְחוּל דְּאִיהִי  
שִׁפְחָה, (תהלים ב ד) יוֹשֵׁב בְּשָׁמַיִם יִשְׁחַק, יִשְׁחַק  
אִיהוּ בְּאִבּוּדָא דְּלֵהוֹן, כְּמָה דְּאֵת אִמְרַת (משלי יא  
ו) וּבְאִבּוּד רְשָׁעִים רְנָה.

כְּלוּלָה מְעֵשֶׁר, וְהִיא נֵר מְצוּהָ,  
וְהַרְוִחַ שְׁנוּשְׁבַת בְּהַ תְּפַאֲרַת  
יִשְׂרָאֵל, הִיא בְּכַנְפֵי רִאָה, וְזֵהוּ  
וְתוֹרָה אֹר, שְׂמֵאִירָה בְּהַ, זֵו  
הַשְׂכִּינָה הַעֲלִינָה נְשֻׁמַּת חַיִּים,  
שְׁיֹרְדַת מִן הַמָּחַ לְהֵאִיר אוֹתָם  
בְּלַב.

מה זה נ"ר? נ'פש רוח. שהנפש  
היא פתילה, (על שם שהיא שותפה בגוף)  
והרוח זה הניח. הנשמה, נר  
יהו"ה נשמת אדם. (אדם שהוא אור  
נר, מאירה בו תורה שבכתב, והנשמה שהיא נר,  
מאירה בה מצוה, ובזמן שאין מאירים בה אור  
ונר, נאמר בנשמה אל תראני שאני שחרחרת,  
ונאמר באדם אלביש שמים קדרות). ומה זה  
נ"ר? נפש רוח, נ' נפש, ר' רוח,  
כנגד שלשת הקשרים הללו הם  
שלשה גוונים, אש שחורה, לכנה  
ותכלת. מי ששומר את נר יהו"ה  
נשמת אדם בתורה, במצוות  
עשה ולא תעשה, לא שולטת  
עליו אש הגיהנם, וזהו כבד ומרה  
וטחול. הכבד אש אדמה, המרה  
אש ירקה, טחול אש שחורה,  
יותרת הכבד הכלל של כלם,  
תכלת חשוכה.

והתבט של ציצית - מצוה,  
ותכלת, אין בצד האחר, משום  
שהיא דומה לפסא הנכבד, צבעי  
הנר הם לבושים לנר יהו"ה  
נשמת אדם. צבע שחר, שהוא  
טחול, כשמתלבשת שם הנפש  
בחטאים, היא אומרת אל תראני  
שאני שחרחרת, שחרחרת  
בקדרות של בני, בדיחך שלכם,  
בעני שלכם. קדרות וליצנות  
ועניות יוצאים מטחול, כשנשמה  
אסורה בה בגלות, וזהו ושפחה  
כי תירש גברתה, ובאותו זמן  
טחול שוחק, ולעתיד שיבא  
המלך המשיח לטל נקמה  
מהטחול, שהיא שפחה, יושב  
בשמים ישחק, הוא ישחק באבדון  
שלכם, כמו שנאמר ובאבד  
רשעים רנה.